

פרשת בשלח

אז ישיר משה" (טו, יא)

ידוע שכל מי שקורא את פרק "אז ישיר" בשמחה, מוחלים לו על כל עוונותיו (מובא במשנה ברורה נא, יז). ויש להבין מדוע?

ושמעתי מהמחנך המפרסם הרב מאיר מונק שליט"א, שבאר את הדברים כך:

על מה היתה שמחתם הגדולה של בני ישראל בקריעת ים סוף? פשוט מאד, עד אז בני ישראל פחדו גם מפרעה וגם מהקב"ה. ובים סוף, לאחר מפלת המצרים, לא נותר לבני ישראל עוד פחד מפרעה, ומעתה הם פחדו רק מה' - וזו היתה הסבה לשמחה הגדולה!

והנה, על הפסוק (יד, י): "**ופרעה הקריב, וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם, וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'**" - אומר ה"חדושי הרי"ם", על מה צעקו בני ישראל? על שהיה אכפת להם כי עדין מפחדים הם מפרעה! ואף השמחה הגדולה בקריעת ים סוף היתה על כך, שמעתה לא תהיה עוד יראה מפרעה, ונתן יהיה להתירא רק מה'. כי אם נתן לפחד רק מה' - היש לך שמחה גדולה מזו?

אמנם, הקורא את פסוקי "אז ישיר" בשמחה, נעשה שותף לאותה שמחה של יראת ה' לבדו, וכך מגלה כי מאמין גדול באמת הוא, ועל כך זכאי הוא למחילת עוונות.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א